

Mgr Marita Albán Juárez, NIFC

jest muzykologiem, absolwentką Uniwersytetu Warszawskiego u prof. Ireny Poniatowskiej. Jeszcze w czasie studiów podjęła pracę w Narodowym Instytucie Fryderyka Chopina, w którym uczestniczy w projektach naukowych i wydawniczych pracując między innymi nad rękopisami Chopina i serią ich faksymilowych wydań. W 2004 r. wydała wspólnie z Ewą Sławińską-Dahlig książkę *Chopin na Mazowszu* (przetłumaczoną na angielski i francuski) kolejna publikacja *Polska Chopina z 2007* ukazała się także po angielsku jako *Chopin's Poland* i hiszpańsku *La Polonia de Chopin*. Trwają prace nad *Europą Chopina* – wydawnictwem będącym sumą wiedzy na temat miejsc historycznie związanych z pobytem Chopina, co stanowi główną gałąź zainteresowań autorki w chopinologii.

prof. dr inż. arch. Zbigniew Bać, PWr, Przewodniczący KAIU PAN

Kierownik Katedry Architektury i Urbanistyki na Wydziale Inżynierii Lądowej i Środowiska Uniwersytetu Zielonogórskiego, profesorem Politechniki Wrocławskiej. Dyplom uzyskał w 1956 roku. Pracę doktorską obronił w roku 1967. W latach 1980-1983 był wykładowcą na Uniwersytecie w Mosulu (Irak). Profesor Bać należy do nielicznych w kraju specjalistów i badaczy w dziedzinie projektowania i ochrony środowiska mieszkaniowego, w ujęciu interdyscyplinarnym. Jest autorem 45 prac naukowych opublikowanych w wydawnictwach profesjonalnych, a także jako materiały konferencyjne, studialne – krajowe i zagraniczne. Jest autorem i współautorem 180 opracowań projektowych, krajowych i zagranicznych, w tym 40 opracowań konkursowych. Nieżyjąca już żona uczonego, Elżbieta Król-Bać, jest współautorką wielu prac. Pełni funkcję (od 2005) Przewodniczącego Komitetu Architektury i Urbanistyki Polskiej Akademii Nauk. Jest członkiem Serbskiej Akademii Architektury. Należy do Stowarzyszenia Architektów Polskich oraz do zawodowej Izby Architektów. Dominującą specjalnością uczonego są HABITATY. Profesor jest redaktorem rocznika HABITATY oraz twórcą i organizatorem Szkoły Naukowej „HABITATY”. Pierwsze Seminarium HABITAT '85 miało za zadanie określenie założeń ideowych dotyczących samej istoty HABITATU, czyli kreowania człowiekowi przestrzeni do życia, zapewniającej mu najkorzystniejsze warunki wszechstronnego rozwoju.

prof. ASP dr hab. Waldemar Baraniewski, ASP

historyk sztuki, absolwent Instytutu historii Sztuki UW, doktoryzował się (1987) i habilitował (2001) w macierzystej uczelni, gdzie jako profesor pracował do 2013 r. Od października 2013

roku profesor na Wydziale Zarządzania Kulturą Wizualną Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie, Kierownik Katedry Historii Sztuki Polskiej Najnowszej.

Prowadzi badania nad sztuką powszechną i polską XIX i XX wieku. Głównym przedmiotem jego badań jest historia sztuki XX wieku ze szczególnym uwzględnieniem zagadnień sztuk przestrzennych (architektury i rzeźby) oraz problematyki funkcjonowania sztuki w kręgu systemów totalitarnych. Zajmuje się również problematyką krytyki artystycznej i historią kontaktów artystycznych polsko-niemieckich.

Krytyk i kurator wystaw. Członek Stowarzyszenia Historyków Sztuki; Rady Naukowej Muzeum Sztuki Nowoczesnej w Warszawie i Muzeum Sztuki w Łodzi.

prof. nazw. dr inż. arch. Marek Budzyński, PW

Absolwent Wydziału Architektury Politechniki Warszawskiej 1963, doktorat 1985; asystent na Wydziale Architektury Politechniki Warszawskiej 1965 – 68; asystent w Instytucie Architektury Politechniki w Łodzi – 1983 – 85; wykładowca w Århus – Dania 1971 – filia Akademii Sztuk Pięknych w Kopenhadze; projektant i generalny projektant w państwowych biurach Projektów od 1961 do 1988; starszy wykładowca Wydziału Architektury Politechniki Warszawskiej 1988 – 91; adiunkt, kierownik pracowni Projektowania Miejskiego na Wydziale Architektury Politechniki Warszawskiej – od 1992; prezes Pracowni Badowski, Budzyński, Kowalewski od 1992. Prezes pracowni Marek Budzyński Architekt.

Ważniejsze prace naukowe: *Koncentracja liniowa*, 1969; *Parcelacja grupowa*, 1985; Ważniejsze, zrealizowane opracowania projektowe (autor lub współautor): Zakłady Azotowe Włocławek 1968 (główny projektant); Zespół Osiedli Ursynów 1972-80 (generalny projektant); Zespół Osiedli Młodych 1978-83 (generalny projektant); Kościół na Ursynowie 1980 – 85; Biblioteka Uniwersytetu Warszawskiego 1994 – 1999; Siedziba Sądu Najwyższego 1991 – 1999 ze Zbigniewem Badowskim; Dom XXI wieku 2001 – 2004.

Nagrody i odznaczenia: Złota Odznaka Zasłużonych dla Budownictwa 1985; Złoty Krzyż Zasługi 1985; Medal Komisji Edukacji Narodowej 1973; Krzyż Oficerski Orderu Odrodzenia Polski 1996; Honorowa Nagroda SARP 1993.

mgr Łukasz Bukowiecki, UW

kulturoznawca, doktorant w Instytucie Kultury Polskiej UW, członek Pracowni Studiów Miejskich. Interesuje się ochroną dziedzictwa kulturowego i historią jej instytucjonalizacji, a także kulturą miejską i północnym sąsiedztwem Europy Środkowej. Przygotowuje rozprawę

doktorską na temat niezrealizowanych planów utworzenia nowych muzeów w Warszawie w XX wieku.

Autor książki *Czas przeszły zatrzymany. Kulturowa historia skansenów w Szwecji i w Polsce* (2015), współredaktor tomu zbiorowego *Miasto na żądanie. Aktywizm – polityki miejskie – doświadczenia* (2014). Artykuły naukowe publikował m.in. w „Przeglądzie Humanistycznym”, „Kulturze Współczesnej”, „Etnografii Nowej” i „Res Publice Nowej”, a także w tomach zbiorowych z serii Topo-Grafie: *Tętno pod tynkiem. Warszawa Mirona Białoszewskiego* (2013) oraz *Ceglane ciało, gorący oddech. Warszawa Leopolda Tyrmanda* (2015).

Współpracuje z Centrum Humanistyki Cyfrowej Instytutu Badań Literackich PAN, prowadzi stronę internetową www.miastomuzeow.pl.

mgr Anna Ciałowicz, Gmina Wyznaniowa Żydowska w Warszawie

etnolog; redaktor naczelna kwartalnika "Kolbojnik. Biuletyn Gminy Wyznaniowej Żydowskiej w Warszawie" oraz portalu [/varshe.org.pl/](http://varshe.org.pl/). Autorka książki "Wojny chasydów arcyciekawe. Nowy Sącz – Sadogóra 1868-1869" (Warszawa 2010). Współautorka (razem z Robertem Kaczmarkiem) filmu dokumentalnego "Tora i miecz" (2015).

prof. dr. hab. arch. inż. Jan Maciej Chmielewski, PW

Jan Maciej Chmielewski urodził się 6 lutego 1941 roku w Lipnicy Dolnej, jest synem architekta Eustachego Chmielewskiego i Anny z Rylskich. Szkołę ogólnokształcącą TPD I na Żoliborzu w Warszawie ukończył zdając egzamin maturalny w 1958 r.

W czasie dwuletniego pobytu, w latach 1967 – 1969, w Espoo – Finlandia, po wygranym Międzynarodowym Konkursie na Centrum Espoo, ożenił się z Anneli Margarethą Svertsjö. Mieli jednego syna o imieniu Jarno.

W 1958 roku rozpoczął studia na Wydziale Architektury Politechniki Warszawskiej, które ukończył w 1964 roku przedstawiając pracę magisterską z zakresu projektowania urbanistycznego.

W 1975 roku przedstawił na Wydziale Architektury PW rozprawę doktorską pt. *Problemy kompozycyjne przy projektowaniu nowych zespołów przestrzennych w średniowiecznych układach miejskich na przykładzie miast polskich*, uzyskując stopień naukowy doktora nauk technicznych. Promotorem był prof. dr inż. arch. Kazimierz Wejchert.

W 1982 roku uzyskał stopień naukowy doktora habilitowanego nauk technicznych w zakresie urbanistyki, przedstawiając na Wydziale Architektury PW pracę habilitacyjną pt. *Prognozy i modele rozwoju układów osadniczych na przykładzie Aglomeracji Staropolskiej*.

W 1996 roku z rąk Prezydenta RP Lecha Wałęsy otrzymał tytuł naukowy profesora nauk technicznych.

Pracę na Wydziale Architektury rozpoczął w 1964 roku od stażu asystenckiego w Katedrze Projektowania Urbanistycznego kierowanej przez prof. dr Kazimierza Wejcherta. W 1965 roku został zatrudniony na stanowisku asystenta w tej samej katedrze, a następnie w 1966 roku awansował na stanowisko starszego asystenta, w 1974 roku adiunkta, w 1982 roku docenta, w 1991 roku profesora nadzwyczajnego i w 2001 roku profesora zwyczajnego. Na Wydziale Architektury był zatrudniony do 2011 roku, a od 2012 roku objął stanowisko profesora zwyczajnego na Wydziale Geodezji i Kartografii PW, na którym w pełnym wymiarze etatu pracował do końca 2014 roku, a obecnie nadal pracuje w wymiarze pół etatu.

W okresie pracy na Wydziale Architektury pełnił następujące funkcje; w latach 1981 – 1987 był sekretarzem Rady Naukowej Instytutu Urbanistyki i Planowania Przestrzennego WA PW, w latach 1981 – 1987 prodziekanem Wydziału Architektury, w latach 1987 – 1991 wicedyrektorem Instytutu Urbanistyki i Planowania Przestrzennego, w latach 1991-1995 kierownikiem Zakładu Projektowania Urbanistycznego, a w latach 1995 – 2011 kierownikiem Katedry Urbanistyki i Gospodarki Przestrzennej. Ponadto w latach 1981 – 2011 był członkiem Rady Wydziału Architektury, a w latach 1996 -2011 przewodniczącym komisji Nagród i Odznaczeń, później Komisji Rady Wydziału d.s. Nauki i Twórczości. W latach 2012 – 2014 był członkiem Rady Wydziału Geodezji i Kartografii oraz kierownikiem Katedry Gospodarki Przestrzennej i Nauk o Środowisku Przyrodniczym.

W zakresie działalności dydaktycznej na Wydziale Architektury prowadził zajęcia z projektowania urbanistycznego i planowania przestrzennego, wykłady z Zasad Budowy Miast, następnie z Teorii Urbanistyki i Najnowszych Realizacji Urbanistycznych. Był promotorem licznych prac dyplomowych. Prowadził również w latach 1995 – 2000 zajęcia dydaktyczne z zakresu urbanistyki na kierunku Administracja w Kolegium Nauk Społecznych i Administracji PW oraz na podyplomowym studium Urbanistyki i Gospodarki Przestrzennej, także miał wykłady na studium Ochrony Dziedzictwa Kulturowego. Był inicjatorem i współorganizatorem utworzenia w PW studiów na kierunku Gospodarka Przestrzenna, które realizowane były wspólnie przez Wydziały Geodezji i Kartografii oraz Architektury. Od 2004 prowadził zajęcia dydaktyczne z zakresu urbanistyki i planowania przestrzennego na tym kierunku nauczania. Miał wykłady za granicą w USA, Finlandii, Niemczech, Syrii, Jugosławii

i ZSRR.

Wypromował 11 doktorów, był recenzentem 11 prac doktorskich, 10 habilitacyjnych i 3 wniosków profesorskich. Ponad to 27 super recenzji na zlecenie Centralnej Komisji ds. Stopni i Tytułu Naukowego.

Był kontynuatorem warszawskiej szkoły projektowania urbanistycznego i twórcą szkoły projektowania urbanistycznego dla kierunku nauczania Gospodarka Przestrzenna oraz twórcą szkoły teorii urbanistyki (podręcznik akademicki pt. Teoria urbanistyki w projektowaniu i planowaniu miast, Oficyna Wyd. PW, trzy wydania ostatnie Warszawa 2010.) W sumie opublikował 28 książek naukowych i skryptów, 80 artykułów w czasopismach i 39 referatów z konferencji naukowych. Opracował ok. 60 prac eksperckich, opinii do projektów i planów z zakresu urbanistyki, planowania przestrzennego i architektury.

Brał udział w wielu konkursach urbanistyczno-architektonicznych uzyskując nagrody i wyróżnienia, w tym pierwszą nagrodę w Międzynarodowym Konkursie Urbanistyczno-Architektonicznym na Centrum Espoo. W latach 1967-1969, pracował w gminie Espoo w Finlandii, po wygraniu konkursie, przy projekcie Centrum Espoo. W latach 1986 – 1990, jako docent kierował Samodzielnym Zespołem Badawczym „Urbanistyka” w Centralnym Ośrodku Badawczo-Rozwojowym Budownictwa Ogólnego w Warszawie. W 2003 przez 3 miesiące był Naczelnym Architektem Warszawy, W latach 2008 – 2011 był zatrudniony na stanowisku pełnomocnika Prezydenta Miasta Krakowa ds. opracowania Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Krakowa. Był członkiem różnych gremiów zawodowych i naukowych i społecznych. Głównym projektantem ok. 10 miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego i studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miast oraz ok. 15 różnych projektów architektonicznych.

Uzyskał 19 nagród i wyróżnień: resortowych, JM Rektora PW i PAN. Był odznaczony Medalem KEN, Złotym Krzyżem Zasługi oraz odznaczeniami resortowymi i towarzystw społeczno-zawodowych.

prof. dr hab. Halina Goldberg, Indiana University, Bloomington

jest profesorem muzykologii w Indiana University Bloomington, gdzie ma również status profesor afiliowanej Jewish Studies Program oraz Russian and East European Institute. W swoich badaniach koncentruje się na muzyce polskiej dziewiętnastego oraz dwudziestego wieku, szczególnie twórczości Chopina, ale również nad szerszymi interdyscyplinarnymi zagadnieniami z zakresu recepcji, historii kultury, judaistyki, interakcji muzyki i polityki oraz historii praktyki wykonawczej. Profesor Goldberg jest autorką książki zatytułowanej *Music in*

Chopin's Warsaw (Oxford University Press, 2008) oraz redaktorką *The Age of Chopin: Interdisciplinary Inquiries* (Indiana University Press, 2004). Jej artykuły dotyczą, między innymi, muzyki w sztambuchu romantycznym, kameralnych wersji utworów koncertowych Chopina, jego obecności w warszawskich salonach oraz wczesnej twórczości Chopina w świetle koncepcji edukacyjnych Elsnera. Ponadto zajmuje się kwestią narodowości w muzyce Glinki, rolą dziewiętnastowiecznych żydowskich muzyków w kształtowaniu polskiej tożsamości muzycznej, a także recepcją pieśni Chopina w transkrypcjach Liszta. W 1998 roku, Profesor Goldberg otrzymała Wilk Award za prace badawcza nad muzyka polska (Polish Music Reference Center, University of Southern California, Los Angeles), a w 2005 roku stypendium Fulbright-Hays na badania „Tożsamość narodowa, asymilacja i żydowskość w dziewiętnastowiecznej muzyce polskiej.” Profesor Goldberg jest często zapraszana na wykłady (między innymi do Polski, Niemiec, Francji, Hiszpanii, Anglii, Irlandii, Izraela, Taiwanu). Wywiady z nią ukazały się na falach radia WETA (Public Broadcasting Station w Waszyngtonie), WFMT w Chicago, Polskiego Radia – Dwójki i brytyjskiej „Music Matters” (BBC). Pojawiła się też w filmie dokumentalnym „Chopin: The Women Behind the Music” (BBC).

dr hab. prof. nadzw. Maria Gołębiewska, IFiS PAN

profesor w Zespole Filozofii Kultury Instytutu Filozofii i Socjologii PAN w Warszawie; zainteresowania badawcze – nowożytne źródła filozofii współczesnej i filozofia współczesna (poststrukturalizm, fenomenologia, filozofia egzystencji), zagadnienia teoriopoznawcze, językoznawcze i aksjologiczne, również badania różnych przekazów kulturowych.

Publikacje – książki:

Między wątpieniem a pewnością. O związkach języka i racjonalności w filozofii poststrukturalizmu, Kraków, Universitas, 2003;

Demontaż atrakcji. O estetyce audiowizualności, Gdańsk, Wydawnictwo słowo/obraz terytoria, 2003;

Rzeczywistość i przedstawienie. O tezach filozoficznych Karola Irzykowskiego, Warszawa, Wydawnictwo IFiS PAN, 2006;

Wiedza egzystencjalna. O trzech koncepcjach poznania w filozofii egzystencji, Warszawa, Fundacja Aletheia, 2008.

mgr Magdalena Górecka, UMCS

absolwentka filologii polskiej UMCS, obecnie doktorantka w Zakładzie Literatury Współczesnej UMCS, gdzie przygotowuje pracę na temat historii alternatywnych. Autorka licznych artykułów naukowych i krytycznoliterackich. Redaktor tematyczny czasopisma naukowego „Acta Humana” w latach 2012-2014. Wykonawca w projekcie „Geopoetyka” zrealizowanym w IBL PAN. Pracuje w Urzędzie Miasta Krasnystaw na stanowisku ds. promocji. Zainteresowania badawcze: proza najnowsza i jej kulturowe konteksty, reprezentacje historii, problematyka pamięci zbiorowo-kulturowej, literatura fantastyczna, geopoetyka.

mgr inż. arch. Krystyna Ilmurzyńska, PW

ur.1977, architekt urbanista. Wykładowca w Pracowni Przekształcania Przestrzeni dla Potrzeb Życia na Wydziale Architektury Politechniki Warszawskiej. Partner w pracowni Marek Budzyński Architekt. Współautorka (wraz z M. Budzyńskim i Z. Badowskim) projektów m.in. zespołu mieszkaniowego "Pod Brzozami" w Warszawie, Opery i Filharmonii Podlaskiej oraz Kampusu Uniwersytetu w Białymstoku.

Prof. dr hab. Bohdan Jałowiecki, UW

Centrum Europejskich Studiów Regionalnych i Lokalnych

Kierownik Katedry UNESCO – Trwałego Rozwoju w U.W. Autor ok. 300 publikacji, w tym 18 zwartych publikacji książkowych, redaktor kilkunastu wydawnictw zbiorowych. Ponad 20 prac opublikował za granicą w różnych językach. (Indeks „h” = 24). Główny dorobek w zakresie socjologii miasta oraz rozwoju regionalnego i lokalnego. Opublikował m.in. 7 monografii poświęconych miastom polskim i europejskim, a w ostatnich latach m.in.: „Metropolie” „Społeczna przestrzeń metropolii”, „Miasto i przestrzeń w perspektywie socjologicznej”, (wspólnie z M. S. Szczepańskim), „Rozwój regionalny, rozwój regionalny w perspektywie socjologicznej”, (wspólnie z M. S. Szczepańskim i G. Gorzelakiem), „Globalny świat metropolii”, „Czytanie miasta” oraz „Społeczne wytwarzanie przestrzeni” (II wydanie). Wykładał gościnnie na Uniwersytecie Paryż I – Sorbona oraz na Uniwersytecie im. Paula Valéry w Montpellier. W latach 1970 – 1974 brał udział w opracowaniu ogólnego planu zagospodarowania przestrzennego Algieru.

mgr Maciej Janicki, Kurator Muzeum Chopina

absolwent muzykologii (2005) i historii sztuki (2008) na Uniwersytecie Warszawskim. Od 2007 związany z Narodowym Instytutem Fryderyka Chopina – od 2008 jako asystent muzealny, a od 2012 jako kurator Muzeum Fryderyka Chopina.

Kurator wystaw m.in. „Niepokój i poszukiwanie. Polscy i norwescy twórcy czasu przełomów" (Muzeum Chopina, Warszawa, 2014-15), ko-kurator wystaw m.in. „Sześciolinia. Interwencje dźwiękowo-wizualne w Muzeum Chopina" (Muzeum Chopina, Warszawa, 2012 – 13, z pracownią Audiosfera w Uniwersytecie Artystycznym w Poznaniu), „Wtrącenia. Interwencje wizualno-dźwiękowe w Parku w Żelazowej Woli" (Muzeum Chopina, Żelazowa Wola, 2012 – 13, z pracownią Audiosfera w Uniwersytecie Artystycznym w Poznaniu), „Krzysztof Burda. Droga do Żelazowej Woli – studium czasoprzestrzeni" (Muzeum Chopina, Żelazowa Wola, 2013-14, z Fundacją Polskiej Sztuki Nowoczesnej), wystawy stałej w Domu Urodzenia Fryderyka Chopina w Żelazowej Woli (2015).

Jego zainteresowania skupiają się na muzyce i sztukach wizualnych XIX, XX i XXI wieku. Zajmuje się pejzażami dźwiękowymi (*soundscape*s) współczesnymi i dawnymi, obecnie pracuje nad problematyką pejzażu dźwiękowego w kontekście osoby i dzieł Fryderyka Chopina.

dr hab. Jacek Kaczmarek, prof. nadzw. Uniwersytetu Łódzkiego

Wydział Nauk Geograficznych

Kierownik Zakładu Geografii Miast w Instytucie Geografii Miast i Turyzmu. Zainteresowania badawcze obejmują zagadnienia geografii społecznej, marketingu turystycznego i ekonomiki miasta. W swoich pracach badawczych podejmował kwestię miejskiej przestrzeni społecznej. Istotnym wątkiem rozważań naukowych jest miejsce człowieka w przestrzeni i czasie, w ujęciu geograficznym. Autor m.in. książek *Dzienna ścieżka życia mieszkańców Łodzi a warunki życia w mieście* (1996), *Podjęcie geobiograficzne w geografii społecznej* (2005), współautor podręcznika *Produkt turystyczny. Pomysł – organizacja – zarządzanie* (2010), współredaktor opracowania *Koncerty uniwersyteckie w Filharmonii Łódzkiej im. Artura Rubinsteina* (2013). W latach 2008 – 2012 pełnił funkcję prodziekana Wydziału Nauk Geograficznych.

dr hab. Agnieszka Karpowicz, IKP UW

literaturoznawczyni i kulturoznawczyni, adiunkt i członkini Pracowni Studiów Miejskich w Instytucie Kultury Polskiej Uniwersytetu Warszawskiego. Autorka książek *Kolaż* (Wyd. UW, 2007) i *Proza życia* (Wyd. UW, 2012). Współautorka i współredaktorka m. in. tomów z cyklu *Topo-Grafie: Tętno pod tynkiem. Warszawa Mirona Białoszewskiego* (Lampa i Iskra Boża, 2013); *Ceglane ciało, gorący oddech. Warszawa Leopolda Tyrmanda* (Lampa i Iskra Boża, 2015). Obecnie kieruje projektem realizowanym przez PSM „Topo-Grafie: miasto, mapa, literatura” (NPRH).

prof. zw. dr hab. inż. arch. Danuta Kłosek-Kozłowska

studia na Wydziale Architektury Politechniki Warszawskiej, doktorat 1983, habilitacja 2008, tytuł profesora zw. 2015.

W latach 1973 – 93 pracowała w Katedrze Historii Budowy Miast Instytutu Podstaw Rozwoju Architektury. Od 1993 r. w Zakładzie Konserwacji Zabytków, Jest kierownikiem Pracowni Ochrony Dziedzictwa Miast w Zakładzie Ochrony Dziedzictwa Architektonicznego i Sztuki Wydziału Architektury PW; kierownikiem Podyplomowego Studium Ochrona Dziedzictwa Kulturowego – miasto historyczne.

W latach 1985 – 93 główny specjalista w Zespole Ekspertów Międzyresortowej Komisji ds. Rewaloryzacji Miast i Zespołów Staromiejskich, od 1995 – 98 r. jako ekspert Programu Rządowego IV „Ratowanie miast historycznych”.

W roku 1997 uzyskała Certyfikat Międzynarodowego Centrum Badań, Ochrony i Restauracji Dziedzictwa Kulturowego ICCROM - Rzym w zakresie konserwacji urbanistycznej.

Do 2000 r. przez trzy kadencje była członkiem Głównej Komisji Urbanistyczno-Architektonicznej przy Urzędzie Mieszkalnictwa i Rozwoju Miast. W latach 2003 – 2006 należała do Rady Urbanistyczno-Architektonicznej przy Prezydencie Warszawy, a 2005 – 11 do Rady Pozarządowych Organizacji Kulturalnych przy Ministrze Kultury i Dziedzictwa Narodowego. W 2006 roku była także członkiem Panelu Ekspertów Ministerstwa Rozwoju Regionalnego Urzędu Marszałkowskiego Woj. Mazowieckiego. W 2007 r. pełniła funkcję przewodniczącej Komitetu Sterującego „Ochrona kulturowego dziedzictwa europejskiego” przy Ministrze Kultury i Dziedzictwa Narodowego.

Jest członkiem ICOMOS (International Council on Monuments and Sites), od 1996 – 2011 w składzie prezydium Polskiego Komitetu ICOMOS, przewodniczącą Komisji Miast PKN ICOMOS (od 2007), Od 1998 r. jest członkiem International Scientific Committee on Historic Towns and Villages CIVVIH-ICOMOS, członkiem prezydium (2006-2011), v-prezydentem

w kadencji 2011-15 i 2015-2019. Jest też członkiem Komitetu Teorii i Filozofii Konserwacji Zabytków, TheoPhilos ICOMOS Należy do European Association of Urban Historians, International Society of City and Regional Planners ISOCARP (1995-2008). Od roku 2012 wchodzi w skład Komitetu Architektury i Urbanistyki PAN, będąc od 1995 r. członkiem Sekcji Historii Architektury, Urbanistyki i Konserwacji Zabytków PAN. Od 2012 r. jest też redaktor naczelny „Kwartalnika Architektury i Urbanistyki” Polskiej Akademii Nauk.

Autorka ekspertyz, m.in. dla Komitetu Światowego Dziedzictwa dotyczących nominacji na Listę UNESCO, wielu analiz historyczno-urbanistycznych do miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego w różnych skalach - opracowań konserwatorskich dotyczących ochrony oraz kreacyjnej roli dziedzictwa we współczesnym rozwoju miast i projektowaniu w środowisku historycznym.

Książki: *Ochrona wartości kulturowych miast a urbanistyka*, Warszawa 2007, 2009; *Dziedzictwo Miast. Ochrona i Rozwój. Heritage of the Cities. Preservation and Development*, Warszawa 2013. Liczne rozdziały w monografiach oraz publikacje w czasopismach naukowych, polskich i zagranicznych, m.in.:– *Lo sviluppo urbano e le trasformazioni del centro di Cracovia tra il XII e il XVII secolo*, „Quaderni del Politecnico di Milano” A. 1992, N. 13, *I progetti architettonici del complesso gesuitico a Lublino e le trasformazioni della struttura urbana nel XVI e XVII secolo*, „Quaderni del Politecnico di Milano” A. 1992, N. 14; *The influence of Jesuit foundations on the structuring of urban space in Lublin*, “Planning Perspectives” R. 1994/9, no 3; *Spoleczne wartościowanie przestrzeni miast historycznych jako element budowania systemu ochrony dziedzictwa miast w planach zagospodarowania przestrzennego*, „Ochrona Zabytków” R. 2001, nr 2; *O lokalizacji i kształtowaniu zespołu jezuickiego w Jarosławiu w II poł. XVI i I poł. XVII wieku*, „Roczniki Humanistyczne KUL”, t. L, 2002, z. 4; *Historia i krajobraz. Badania historyczne w ochronie krajobrazu Świętej Lipki*, w: *Hortus Vitae*, Warszawa 2001; *Citta e architettura nell’epoca del Tardogotico in Polonia*, w: *Architettura del Tardogotico in Europa*, Milano 1995; *Oś Saska i ogród Saski w Warszawie. Wartości dawne i nowe założenia saskiego – próba identyfikacji*, w: *Królewskie ogrody w Polsce*, Warszawa 2001; *Wartości w procesie ochrony miast historycznych. Ewolucja postaw i uwagi o metodzie*, w: *Badania i Ochrona Zabytków w Polsce w XX wieku*, Warszawa 2000; *Rehabilitation Project of the ex-convent and ex-prison San Domenico in San Gimignano – World Heritage Town on the UNESCO List*, w: *A New Urban Identity*, Firenze 2002; *Język przestrzeni a tożsamość kulturowa miasta*, w: *Tożsamość społeczno-kulturowa współczesnego miasta w Polsce*, Warszawa 2002; *Local Intangible Values in a Globalised World, The Protection of Urban Heritage: the Social Evaluation of the Space in Historic*

Towns, Madrid 2002; *U źródeł konserwacji urbanistycznej*, w: *Studium Urbis*, Warszawa 2003; *Monitoring of the UNESCO World Heritage: Warsaw Old Town*, w: *Preservation, development and monitoring of Historic Cities in XXI century*, Athens-Korfu 2003; *Miasto historyczne i jego ochrona*, w: *O zabytkach. Opieka. Ochrona. Konserwacja*, Warszawa 2005; *Rola rzeki w rozwoju miasta*, w: *Miasto po obu stronach rzeki. Różne oblicza kultury*, Warszawa 2007; *Dziedzictwo kulturowe w zagospodarowaniu przestrzennym małych miast z charakterem. Sektor kultury kreatywnym źródłem innowacji*, w: *Specyfika odnowy małych i średnich miast w Polsce*, Kraków 2009; *Współzależność zagadnień ochrony dziedzictwa w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego i w planach miejscowych*, „Biuletyn KPZK”, PAN Warszawa 2010; *Problematyka dziedzictwa w Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Miasta Krakowa*, w: *Modele rewitalizacji i ich zastosowanie w miastach dziedzictwa europejskiego*, PRO-REVITA, Łódź 2010; *Historic Urban Landscape (HU), uwagi metodologiczne do propozycji międzynarodowego standardu ochrony*, PRO-REVITA 2011; *Podstawy legislacji ochrony dawnych miast w okresie II Rzeczypospolitej trwałym dorobkiem poszukiwania dróg współpracy urbanistów i konserwatorów*, w: *Wpływ dorobku II Rzeczypospolitej na urbanistykę i architekturę powojenną*, Białystok 2011. *Dziedzictwo kulturowe miast wobec strategii zrównoważonego rozwoju*, w: *Gospodarka przestrzenna w świetle wymagań strategii zrównoważonego rozwoju*, Warszawa 2012; *The protection of heritage: a sudden turn or a slow return to authorities. A paradigm shift in Heritage Protection*, w: *Conservation Turn – Return to Conservation*, Firenze 2012.

dr Marta Koszowy-Krajewska, IBL PAN

tytuł doktora nauk humanistycznych obroniła w 2011 roku rozprawą *W poszukiwaniu rzeczywistości. Mediacyjna rola fotografii we współczesnej prozie polskiej* opublikowaną w serii *Modernizm w Polsce* wydawnictwa Universitas w 2013 roku. Do zainteresowań naukowych badaczki należy fotografia jako środek wyrazu i narzędzie reprezentacji, fotoliteratura, teoria oraz historia fotografii.

Podjęła także problem reprezentacji historii, a także ideologii w fotografii. Temu polu badawczemu odpowiadają m.in. projekty zrealizowane w ramach grantów: „Pogromy. Przemoc kolektywna wobec Żydów na ziemiach polskich w XIX i XX w i jej wpływ na relacje polsko-żydowskie. Historia, pamięć, tożsamość.” (Grant NPRH realizowany na Wydziale Historycznym UW), „Opowiedzieć PRL” (grant NCN realizowany przez Zespół

Literatura i Konteksty Instytutu Badań Literackich Polskiej Akademii Nauk) oraz współpraca z OSKiLK IBL PAN.

Ważnym tematem w zakresie badań własnych jest splot historii z historią fotografii. Pytanie o to jak fotografie Zagłady organizują pamięć i myślenie historyczne o Holokauście, stanowiąc zarazem element zbiorowej wyobraźni oraz świadomości, a historia użyć dokumentów z czasu Wyziszczenia przeplata się z inspirowaną tematem Zagłady historią fotografii.

Współpracuje z Ośrodkiem Badań Filologicznych i Edytorstwa Naukowego IBL PAN. Publikowała m.in. w „Tekstach Drugich”, „Pamiętniku Literackim”, „Roczniku Komparatystycznym” i tomach zbiorowych.

prof. dr hab. Alina Kowalczykova, IBL PAN

historyk literatury polskiej, członkini Towarzystwa Popierania i Krzewienia Nauk, PEN Clubu, KNoL PAN oraz emerytowana pracownica IBL PAN. Zajmuje się głównie zagadnieniami związanymi z literaturą romantyzmu. Autorka licznych publikacji naukowych min.: *Liryki Słonimskiego 1918-1935* (1967), *Słowacki* (1994), *Romantyzm. Nowe spojrzenie* (2008) oraz podręcznika szkolnego do nauki języka polskiego *Romantyzm. Podręcznik dla szkół ponadpodstawowych* (1994). Ostatnio wydała *Świadectwo autoportretu* (2008). Założycielka Stowarzyszenia Nauczycieli Humanistów „Prowincja”.

dr hab. Hanna Krajewska, Archiwum PAN

Od 1995 r. Dyrektor Archiwum Polskiej Akademii Nauk

Od 2007 Prezes Polskiego Towarzystwa Archiwalnego

Od 2008 Prezes Towarzystwa Rapperswilskiego

Autorka kilku książek: min. *Maria Skłodowska Curie- kobieta uczona*, *Protestanci w Łodzi do 1914r.*, *Informator o archiwach i dziejach Polonii w Australii i Nowej Zelandii* oraz ok. 200 artykułów. Pomysłodawczyni i organizatorka : Festiwalu Rapperswilskiego (2010) i Pikników Archiwalnych – do dzisiaj.

2014 wyróżnienie jako Popularyzator Nauki przyznawane przez Polską Agencję Prasową i Ministerstwo Nauki.

dr Anna Kronenberg, UŁ

ukończyła studia doktoranckie w Katedrze Teorii Literatury, w Instytucie Kultury Współczesnej na Uniwersytecie Łódzkim. Autorka monografii pt. "Geopoetyka. Związki literatury i środowiska". Współautorka projektu „Polska literatura emigracyjna w Wielkiej Brytanii i Irlandii po roku 2004”. Stypendystka na Uniwersytecie w Utrechcie w Holandii. Lektorka języka polskiego w stowarzyszeniu polonijnym i wykładowczyni na Kirgiskim Uniwersytecie w Biszkeku z ramienia MEN. Współpracuje ze Scottish Centre for Geopoetics. Zainteresowania naukowe humanistyka ekologiczna, socjologia literatury, gender. Współpracuje z organizacjami pozarządowymi na rzecz równości oraz zrównoważonego rozwoju, m.in. z Fundacją Sendzimira, Krytyką Polityczną, Kolektywem Kobiety z Łódki.

prof. dr hab. Joanna Kurczewska, IFiS PAN

socjolog i historyk idei, pracuje w Instytucie Filozofii i Socjologii PAN oraz w Ośrodku Badań nad Kulturą Antyczną UW. Prowadzi zajęcia w Szkole Nauk Społecznych przy IFiS PAN. Zajmuje się socjologią historyczną, socjologią teoretyczną, historią myśli społecznej, pograniczem socjologii kultury i socjologii polityki. W ramach tych dyscyplin szczególnie interesuje ją szeroko rozumiana problematyka narodowa, (w tym zwłaszcza ideologii narodowych, kultury narodowej i relacji między państwem i narodem) oraz zagadnienia różnych form wspólnotowości, zmiany społecznej i relacji między tradycją a nowoczesnością. Jest m.in. autorką książek: *Technokraci i ich świat społeczny* (1997), *Patriotyzm(y) polskich polityków* (2001), redaktorką prac zbiorowych, m.in. *Kultura narodowa i polityka* (2000) oraz *Oblicza lokalności* (2008). Prowadzi badania empiryczne i studia teoretyczne nad wyobrażeniami społecznymi i kulturowymi granic i pograniczy, oraz nad zjawiskami dyskryminacji społecznej i narodowej, kultury demokratycznej – lokalnej i regionalnej, wielokulturowości, a także nad rolą tradycji i innowacji we współczesnych ideologiach.

dr hab. prof. nadzw. Andrzej Leder, IFiS PAN

doktor habilitowany, profesor w Instytucie Filozofii i Socjologii PAN. Wydał rozprawy filozoficzne:

Nieświadomość jako pustka. Wokół myśli Freuda i Husserla, oraz *Nauka Freuda w epoce 'Sein und Zeit'*, pracę na temat historii Polski: *Prześlona rewolucja, ćwiczenie z logiki historycznej*, a także, po angielsku: *The Changing Guise of Myths*.

Naucza w Szkole Nauk Społecznych IFiS PAN i w Collegium Civitas. Mieszka w Warszawie.

dr Maciej Maryl

dr, adiunkt i Zastępca Dyrektora ds. Ogólnych Instytutu Badań Literackich PAN, kierownik Centrum Humanistyki Cyfrowej IBL PAN. Literaturoznawca, socjolog, tłumacz, autor słuchowisk. Absolwent Kolegium MISH UW (polonistyka i stosowane nauki społeczne), Akademii Artes Liberales oraz Szkoły Nauk Społecznych przy IFiS PAN. Stypendysta Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego, Fundacji na rzecz Nauki Polskiej i Komisji Fulbrighta. Publikował teksty i przekłady m. in. w „Tekstach Drugich”, „Pamiętniku Literackim”, „LiteRacjach”, „Fragile”, oraz w polsko- i anglojęzycznych tomach zbiorowych. Członek Kolegium Redakcyjnego Tekstów Drugich. W 2013 obronił rozprawę doktorską poświęconą życiu literackiemu w internecie. Interesuje się komunikacją literacką, nowymi mediami, piśmiennictwem multimedialnym, edytorstwem elektronicznym, humanistyką cyfrową oraz związkami technologii z kulturą.

mgr Ryszard Mączewski

założyciel portalu Warszawa1939.pl poświęconego architekturze dawnej Warszawy. Autor książki "Warszawa między wojnami – opowieść o życiu stolicy 1918 – 39" oraz artykułów przybliżających historię Warszawy w magazynach "Stolica" i "Skarpa Warszawska". Konsultant historyczny filmów "Miasto ruin", "Powstanie Warszawskie", "Początek". Współorganizator konkursu varsavianistycznego dla amatorów "Retroring". Od 2014 r. związany z Parkiem Miniatur Województwa Mazowieckiego.

dr Marek Ostrowski, UW

Centrum Nowych Technologii CNBCh Laboratorium Informacji Obrazowej
biolog, pracownik naukowo-dydaktyczny Centrum Nauk Biologiczno-Chemicznych Uniwersytetu Warszawskiego, przyrodnik specjalizujący się w badaniach środowiskowych i percepcji przestrzeni, fotograf, humanista, varsavianista, twórca interdyscyplinarnego kierunku badań – Informacja Obrazowa oraz Varsavianistyka. Twórca projektu dydaktycznego "Warszawski Tryptyk Edukacyjny – Varsavianistyka w Szkole". Informację obrazową rozpatruje jako jeden z czynników ewolucji przyrodniczej. Jest członkiem m.in. Komitetu Badań Kosmicznych i Satelitarnych Polskiej Akademii Nauk, Komisji Teledetekcji KBKiS PAN, członkiem Związku Polskich Artystów Fotografików. Specjalista w zakresie systemów informacji przestrzennej i teledetekcji.

Twórca m.in. powstałego już w latach 80. XX wieku międzyuczelnianego Podyplomowego Studium Fotografii Naukowej wpisanego w europejską sieć podyplomowych studiów z tej specjalności. Niezależnie od pracy naukowej na Uniwersytecie Warszawskim prowadzi prace naukowe i badawcze w autorskiej Pracowni Fotografii i Informacji Obrazowej SCI-ART (science&art). Inicjator i współautor podręcznika akademickiego "Informacja Obrazowa" wprowadzającego ten termin do obiegu, pierwszego na świecie Atlasu zdjęć satelitarnych, obrazu cyfrowego Panoramy Warszawy Przełomu Tysiącleci, serii albumów Tryptyku Warszawskiego nagrodzonych i uznanych za najlepszą publikację popularno-naukową w Polsce, a także autor kilkuset publikacji naukowych poświęconych środowisku i metodom zobrazowań

mgr inż. arch. Michał Owadowicz

architekt i urbanista, absolwent Wydziału Architektury Politechniki Warszawskiej. Pracował w biurach Zbigniewa Zawistowskiego, Piotra Wichy i Czesława Bieleckiego. Otrzymał wiele nagród w konkursach urbanistyczno-architektonicznych, m.in.: "Wolne Tory" – nowa dzielnica Poznania, 2015r; Ścisłe Centrum Warszawy, 1992 r.; "Od osiedla do śródmieścia" – "Za Żelazną Bramą" w Warszawie, 1986r. Współtwórca kształtu realizowanego od 2001 r. założenia urbanistycznego nowej dzielnicy na Polach Wilanowskich w Warszawie (zwycięski projekt w konkursie w 1996r.) W latach 1990-1998 nauczyciel akademicki na Politechnice Warszawskiej w katedrze prof. Marka Budzyńskiego. Od 2013 r. prowadzi wykłady i seminaria z historii i teorii architektury współczesnej na Politechnice Lubelskiej. Sędzia konkursowy SARP

mgr Jacek Paulinek, IBL PAN

Instytutu Informacji Naukowej i Studiów Bibliologicznych UW, kustosz w bibliotece IBL PAN, autor prac z zakresu historii kolekcjonerstwa i metodologii opracowania formalnego druków.

mgr Karolina Piotrowska, UŁ

Łódzianka z urodzenia i zamiłowania, jest absolwentką kierunku Turystyka i Rekreacja (studia niestacjonarne II stopnia) na Wydziale Nauk Geograficznych Uniwersytetu Łódzkiego. W 2012 roku otrzymała tytuł zawodowy licencjata również turystyki i rekreacji

na Uniwersytecie Łódzkim na podstawie pracy „Ocena walorów rekreacyjnych Parku Krajobrazowego Wzniesień Łódzkich przez mieszkańców Łodzi” (promotor – dr Jolanta Latosińska). Tytuł magistra uzyskała w 2014 roku, pod patronatem dr hab. Jacka Kaczmarka prof. nadzw. Uniwersytetu Łódzkiego na podstawie pracy magisterskiej, której celem było określenie potencjału turystyki literackiej w Łodzi na przykładzie literatury żydowskiej. Wspólnie z dr hab. Jackiem Kaczmarkiem autorka artykułu „Literacka interpretacja dziedzictwa łódzkich Żydów na podstawie koncepcji miejsc zapośredniczonych” w publikacji pokonferencyjnej z 2013 roku zatytułowanej „Kultura i Turystyka. Miejsca spotkań”.

dr Igor Piotrowski, IKP UW

adiunkt w Zakładzie Historii Kultury, współzałożyciel Pracowni Studiów Miejskich w IKP UW, członek Zespołu Kultury Staropolskiej. Interesuje się dziejami Warszawy i historią kultury polskiej. Autor książek: *Chłodna. Wielkość i zapomnienie warszawskiej ulicy w świetle literatury pięknej, wspomnień i fotografii...* (2007); *Pieśń i moc. Obieg pieśni codziennych Franciszka Karpińskiego w kulturze polskiej XIX i XX wieku* (2012). Współredaktor tomów zbiorowych, m.in.: *Tętno pod tynkiem. Warszawa Mirona Białoszewskiego* (2013), "Ceglane ciało, gorący oddech. Warszawa Leopolda Tyrmanda" (2015).

prof. dr hab. Maria Prussak, IBL PAN

Kierownik Ośrodka Badań Filologicznych i Edytorstwa Naukowego, a także Kierownik projektu *Redefiniowanie filologii* i redaktor naczelna serii naukowej *Filologia XXI*, będącej częścią coraz popularniejszego w wielu krajach nurtu, postulującego powrót do filologii rozumianej jako dyscyplina łącząca szeroki zakres zagadnień związanych z pracą nad tekstem, od przygotowania edycji naukowej po odczytanie uwzględniające różne aspekty funkcjonowania słowa. Obecne w licznych pracach Marii Prussak konstatacje korespondują z poglądami Sheldona Pollocka (*Przyszłość filologii. O losach słabej nauki w brutalnym świecie*), Michaiła Gasparowa (*Filologia jako moralność*) czy Edwarda W. Saida (*Powrót do filologii*).

Wybrane publikacje książkowe:

Od słowa do słowa. Na marginesach krytyki tekstu, Seria *Filologia XXI*, Wyd. IBL PAN, Warszawa 2013;

Wyspiański w labiryncie teatru, Warszawa 2005;

Czy jeszcze słycać głos romantyzmu?, Warszawa 2007.

Wybrane prace edytorskie:

Listy do Adama Mickiewicza, tom I – V, pod red. E. Jaworskiej i M. Prussak, oprac. M. Dernałowicz;

E. Jaworska, W. Kordaczuk, J. Krauze-Karpińska, IBL PAN i Spółdzielnia Wydawnicza Czytelnik, Warszawa 2014;

A. Mickiewicz, *Dziela*, wydanie rocznicowe, t. I-XVII, Warszawa 1993-2006, redakcja naczelna Z.J. Nowak, Z. Stefanowska, C. Zgorzelski, M. Prussak;

A. Mickiewicz, *Dziadów część III*. [I] *Podobizny autografów*, [II] *Transliteracje – Komentarze*, opracowanie Z. Stefanowska, M. Prussak, Warszawa 1998, IBL;

S. Treugutt, *Pożegnanie teatru*, wstęp, wybór i opracowanie, Warszawa 2001 ERRATA;

S. Wyspiański, *Noc listopadowa*, wstęp i opracowanie, Kraków 2007 (wydanie drugie) UNIWERSITAS;

S. Wyspiański, *Hamlet*, wstęp i opracowanie, Wrocław – Warszawa – Kraków 2007 (wydanie drugie, zmienione), Ossolineum;

J. Korczak, *Senat szaleńców. Proza poetycka. Utwory radiowe*, przypisy, Warszawa 1994, Oficyna Wydawnicza "Latona";

Stanisław Brzozowski, *Mocarz*, wstęp Michał Sutowski, opracowanie tekstu i posłowie Maria Prussak, Marta Piwińska, Warszawa 2008, Wydawnictwo Krytyki Politycznej.

Nagrody i wyróżnienia:

Zasłużony działacz kultury, Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego, Warszawa 1999;

Srebrny Krzyż Zasługi, Uniwersytet Kardynała Stefana Wyszyńskiego, Warszawa 2007

Nagroda edytorska polskiego PEN Clubu im. J. Żuławskiego (wspólnie z zespołem:

E. Jaworska, M. Dernałowicz, W. Kordaczuk, J. krauze-Karpińska), Warszawa 2015

Srebrny Medal Gloria Artis, Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego, Warszawa 2015

Srebrny medal Gloria Artis.

mgr Katarzyna Rdzanek, IBL PAN

absolwentka filologii polskiej z wiedzą o kulturze (UŁ i UwB) oraz podyplomowego studium filozofii (UKSW), doktorantka IBL PAN; Współtwórczyni projektu „Geopoetyka” (NPRH). Współredaktorka tomów: *Miejsca od-miejscowione* oraz *Transkrypcje przestrzeni* (w przygotowaniu). Interesuje się intymistyką, autokreacją, autobiografizmem, geokrytyką,

poètes maudits oraz filozofią G. Bataille'a. Pisze rozprawę doktorską poświęconą twórczości prozatorskiej Rafała Wojaczka. Jest dyplomowaną nauczycielką języka polskiego, wiedzy o kulturze i etyki; egzaminator OKE; ekspert programu „PaT” Komendy Głównej Policji; członkini Białobrzieskiego Towarzystwa Kulturalnego.

prof. zw. dr hab Ewa Rewers, UAM

Kierownik Zakładu Kulturowych Studiów Miejskich w Instytucie Kulturoznawstwa UAM, filozof i teoretyk kultury. Zajmuje się problemami współczesnych przestrzeni kulturowych – głównie miejskich. Autorka książek *Społeczna świadomość językowo-artystyczna* (1991), *Język i przestrzeń w poststrukturalistycznej filozofii kultury* (1997), *Language and Space: The Poststructuralist Turn in the Philosophy of Culture* (1999), *Post-polis. Wstęp do filozofii ponowoczesnego miasta* (2005), *Miasto-twórczość* (2010). *Wykłady krakowskie, The Contradictions of Urban Art.*(2013). Redaktorka i współautorka wielu prac zbiorowych: m.in. *Kapitał kulturowy polskich miast* (z A. Skórzyńską) (2010), *Kulturowe studia miejskie. Wprowadzenie* (2014), *The Rise of the City Cultures in the Central Europe* (2015). Wykładała na angielskich uczelniach: University of Strathclyde w Glasgow, University of East Anglia, University of Cambridge oraz w Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie i Uniwersytecie Artystycznym w Poznaniu, poza tym prowadziła konsultacje dla doktorantów architektury w barcelońskim Universitat Politècnica de Catalunya.

dr Dorota Siwicka, IBL PAN

historyk literatury, adiunkt w Pracowni Literatury Romantyzmu Instytutu Badań Literackich PAN. Autorka m.in. książek: *Romantyzm 1822-1863* (I wyd. 1995) i *Zapytaj Mickiewicza* (2007). Współautorka tomu *Mickiewicz. Encyklopedia* (2001) i podręcznika szkolnego *Przeszłość to dziś* (I wyd. 2003). Współredaktorka *Atlasu polskiego romantyzmu. Świat – Europa – Polska* (publikacja on-line 2015).

Jarosław Skrzyński, Onlight Studio

ukończył studia licencjackie na Uniwersytecie Warszawskim na wydziale Organizacji i Zarządzania 1992 – 1995 oraz dwuletnie studium scenariopisarstwa, dokumentalistyki, dramatu i literatury w Collegium Civitas pod kierunkiem (w kolejności dyscyplin) Cezarego Harasimowicza, Macieja Drygasa, Tadeusza Słobodzianka i Kazimierza Orłosa (2000 – 2002). W pracy zawodowej począwszy od 1995 do 2009 roku zajmuje się komunikacją, produkcją filmową i telewizyjną, marketingiem i reklamą a w szczególności budowaniem

wizerunku marek, pracując w polskich i międzynarodowych agencjach reklamy i marketingu (m.in. Saatchi&Saatchi, DDB, Ogilvy, BBDO, Grey, LOWE GGK).

W 2009 założył studio LOOMO zajmujące się projekcjami video – mappingowymi, które odniosło sukces w Polsce i na arenie międzynarodowej, m.in. produkując czołówkę dla XXXI Festiwalu Filmów w Hong Kongu, wizualizację Solaris w operze pod tym samym tytułem wystawionej w Bregenzer Festspiele w Bregencji z okazji inauguracji Sezonu 2012.

W roku 2013 – założył firmę Onlight, która korzystając z wcześniejszych doświadczeń Jarosława Skrzyńskiego zajęła się innowacyjnymi projektami w dziedzinie komunikacji i rozrywki, przygotowując projekty w oparciu o technikę video mappingu, ale poszukując też coraz to nowych ścieżek. Największe sukcesy to oprawa video mappingowa otwarcia wystawy stałej MHŻP POLIN, spektakl z okazji 100. rocznicy urodzin Jana Karskiego na Pałacu Staszica dla MHP, czy drzewko multimedialne dla Havas Media Group.

Prywatnie interesuje się fotografią aglomeracji miejskich i architektury, reportażem i filmem dokumentalnym oraz żeglarstwem.

dr inż. arch. Bolesław Stelmach

ukończył Wydział Architektury Politechniki Krakowskiej w 1980 roku, a w 1984 roku – podyplomowe studia planowania przestrzennego na Wydziale Architektury Politechniki Warszawskiej. W 2009 roku uzyskał tytuł doktora inżyniera architekta.

Generalny projektant w Stelmach i Partnerzy Biuro Architektoniczne Sp. z o.o., istniejącym od 1992 roku, specjalizującym się w projektach urbanistycznych i architektonicznych miast, ogrodów i domów. Obszar działalności biura obejmuje całą Polskę, a główna siedziba mieści się w Warszawie i Lublinie.

Nazywany „wirtuozem szkła i betonu”, wielokrotny zwycięzca ogólnopolskich i międzynarodowych konkursów architektonicznych. Twórczość architektoniczna Bolesława Stelmacha cechuje niezwykła konsekwencja realizacji proekologicznych, funkcjonalnych obiektów o bardzo współczesnym, pięknym wyrazie, wzbogacających zastany kontekst przyrodniczy i szanujących otoczenie kulturowe. Za te cechy w 2010 roku Stowarzyszenie Architektów Polskich przyznało mu najwyższe wyróżnienie – Nagrodę Honorową SARP.

W roku 2013 powierzono mu przewodniczenie Głównej Komisji Urbanistyki i Architektury. Od 2006 roku jest członkiem PAN w Lublinie, także od tego roku jest wykładowcą akademickim. Równocześnie z aktywnością zawodową i naukowo - dydaktyczną, od wielu lat działa społecznie na rzecz aktywizacji środowisk lokalnych poprzez proekologiczną humanizację i jakość środowiska zbudowanego czy działania artystyczne.

Autor licznych publikacji i esejów z dziedziny architektury, m. in. *Poszukiwania struktur. Prace architektoniczne 1997 – 2011*, PAN O/Lublin 2012, tom I i tom II; *Dotyk ciszy. O rewaloryzacji parku pomnika w miejscu urodzenia Fryderyka Chopina w Żelazowej Woli*, wyd. PAN o./Lublin, Trygon, Lublin-Warszawa 2014, czy publikacje w ARCH i ARCHITEKTURZE.

W 2012 roku, za szczególne zasługi dla kultury polskiej, otrzymał Brązowy Medal GLORIA ARTIS Ministra Kultury RP, a w 2015 r. za wybitne zasługi w dziedzinie architektury otrzymał Krzyż Oficerski Orderu Odrodzenia Polski, przyznany przez Prezydenta RP Bolesława Komorowskiego.

dr Kamila Stępień-Kutera, NIFC

absolwentka teorii muzyki na Wydziale Kompozycji, Dyrygentury i Teorii Muzyki Akademii Muzycznej im. Fryderyka Chopina w Warszawie, filologii polskiej na Wydziale Polonistyki Uniwersytetu Warszawskiego oraz SN Collegium Invisibile, w którym pracowała pod opieką prof. Michała Bristigera. Autorka i redaktorka.

Doktor nauk humanistycznych (na podstawie pracy *Arrigo Boito i jego idee opery*, promotor: prof. Michał Bristiger, Instytut Sztuki PAN, 2014).

prof. dr hab. Wojciech Tomasik, UKW

historyk i teoretyk literatury. Profesor Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego w Bydgoszczy. Autor książek oraz artykułów w pracach zbiorowych i czasopismach. Współredaktor tomów: *Poetyka bez granic* (1995), *Słownik realizmu socjalistycznego* (2004). Autor książek: *Polska powieść tendencyjna 1949-1955. Problemy perswazji literackiej* (1998), *Słowo o socrealizmie. Szkice* (1991), *Od Bally'ego do Banfield (i dalej). Sześć rozpraw o "mowie pozornie zależnej"* (1992), *Inżynieria dusz. Literatura realizmu socjalistycznego w planie „propagandy monumentalnej”* (1999), *Ikona nowoczesności. Kolej w literaturze polskiej* (2007; wyd. 2: 2015), *Inna droga. Romantycy a kolej* (2012), *Pociąg do nowoczesności. Szkice kolejowe* (2014).

dr hab. Marek Troszyński, IBL PAN

adiunkt w Ośrodku Badań Filologicznych i Edytorstwa Naukowego IBL PAN. Absolwent Filologii Polskiej Uniwersytetu Warszawskiego. Specjalizuje się w problematyce polskiego romantyzmu (ze szczególnym uwzględnieniem życia i dzieła Juliusza Słowackiego), edytorstwa i tekstologii oraz hipertekstu.

Wykładowca na wydziale Artes Liberales Uniwersytetu Warszawskiego oraz na Uniwersytecie Kardynała Stefana Wyszyńskiego. Stypendysta Biblioteki Polskiej w Paryżu. Odkrywca niepublikowanych tekstów Słowackiego (fragmenty *Króla-Ducha* wiersz), Mickiewicza (dedykacja). Autor książek: *Austeria „Pod Królem-Duchem”*. *Raptularz lat ostatnich Juliusza Słowackiego* (Warszawa 2001) oraz *Słowacki. Poza kanonem* (Gdańsk 2014). Opracował naukowo edycje tekstów, między innymi Juliusza Słowackiego (*Raptularz 1843-1849*) Władysława Mickiewicza (*Pamiętniki*), Czesława Miłosza (*Wiersze i ćwiczenia*).

dr Paweł E. Wespiński, IHN PAN, Muzeum Warszawy

kartograf i geograf, kustosz w Dziale Planów Muzeum Warszawy, wcześniej wieloletni pracownik Oddziału Kartografii Archiwum Państwowego m.st. Warszawy. Autor publikacji na temat dawnej kartografii Warszawy oraz map historycznych do dziejów Warszawy, a także wystaw dotyczących dawnych planów Warszawy. Zespół Historii Kartografii przy IHN PAN.

Virginia Whealton, Indiana University, Bloomington

jest doktorantką Muzykologii na Uniwersytecie Indiana w Bloomington. Jej rozprawa doktorska „Podróże, ideologia i wyobrażenia geograficzna: muzyka paryskich dzienników podróżniczych 1830 – 1870” analizuje jak paryscy muzycy pokolenia Romantyzmu wykorzystywali dzienniki z podróży i inspirowane podróżami kompozycje do kształtowania swojego publicznego wizerunku i oddziaływania na francuski dyskurs społeczno-polityczny. Do zainteresowań badawczych Whealton należą dziewiętnastowieczna muzyka francuska, literatura podróżnicza, sieci polsko-francuskich kontaktów muzycznych, muzyczna dyplomacja i wymiana kulturowa. Jej badania do rozprawy doktorskiej wspierane były kilkoma grantami, w tym Mellon Innovating International Research and Teaching Fellowship. Ostatnio wygłosiła referat w American Musicological Society, ponadto brała udział w muzykologicznych i multidyscyplinarnych konferencjach w USA, Anglii i Francji. Prezentowany referat jest pokłosiem recenzji opublikowanej w *The Journal of the American Liszt Society* w 2012 roku.

Virginia Whealton is a PhD Candidate in Musicology at Indiana University, Bloomington. Her dissertation, “Travel, Ideology, and the Geographical Imagination: Parisian Musical Travelogues, 1830–1870,” investigates how the Romantic generation of musicians in Paris used prose travelogues and travel-inspired compositions to craft their public personae

and contribute to French sociopolitical discourse. Ms. Whealton's scholarly interests include 19th-century French music, travel literature, Polish-French musical networks, and musical diplomacy and cultural exchange. Her dissertation research has been supported by several grants, including a Mellon Innovating International Research and Teaching Fellowship. She recently gave a paper at the American Musicological Society, and she has presented at musicological and interdisciplinary conferences in the United States, England, and France. Today's paper grew out of a review article she published in *The Journal of the American Liszt Society* in 2012.

mgr Aleksandra Wójtowicz, IBL PAN

pracuje w Instytucie Badań Literackich PAN, jest sekretarzem redakcji serii naukowej „Filologia XXI”, koordynatorką Centrum Humanistyki Cyfrowej IBL PAN, kierownikiem grantu NCN „Pałac Staszica jako heterotopia afektywna – nowa kategoria opisu metamorfozy miejsca” oraz wykonawcą w grantie „Redefiniowanie filologii”. Przygotowuje dysertację doktorską poświęconą ewolucji tekstu na przykładzie twórczości Wacława Berenta. Redaktorka tomów zbiorowych, m.in. „Wokół Olimpiady Literatury i Języka Polskiego”, „Przewodnik po tematach OLiJP”, współredaktorka tomu „Miejsca od-miejscowione”. Publikowała m.in. na łamach „Tekstów Drugich”, „LiteRacji”, „Forum Akademickiego”. Współtwórca projektu „Geopoetyka” (NPRH 2012 – 2014). Współpracuje z CLARIN-PL opracowując scenariusze wykorzystania narzędzi do indeksowania danych przestrzennych oraz koordynuje projekt *Interaktywna mapa literacka*. Zainteresowania badawcze: historia literatury przełomu XIX i XX wieku, geokrytyka, edytorstwo i filologia oraz edytorstwo elektroniczne.

Prof. dr hab. Marek Zaleski,

w Instytucie Badań Literackich od roku 1980, obecnie kierownik Zespołu do Badań nad Literaturą i Kulturą Późnej Nowoczesności. W latach 2007 – 2013 pracował także w Instytucie Stosowanych Nauk Społecznych UW, w latach 1987-2006 członek redakcji i zastępca redaktora naczelnego „Res Publici” i „Res Publici Nowej”. Członek jury nagrody literackiej Nike (2005 –2007). Od roku 2012 do 2015 powołany w skład Komitetu Ewaluacji Jednostek Naukowych działającym przy Ministerstwie Nauki i Szkolnictwa Wyższego.

Autor książek *Przygoda drugiej awangardy* (1984 i 2000 – o polskiej awangardzie poetyckiej lat trzydziestych), *Mądryemu biada?* (1990 – szkice literackie), *Formy pamięci*. *O przedstawianiu przeszłości w polskiej literaturze współczesnej* (1996 i 2 wyd.2004 –

książka inicjująca rodzime badania nad pamięcią i literaturą), *Zamiast. O twórczości Czesława Miłosza* (2006 i 2 wyd.2011), oraz *Echa idylli w literaturze polskiej nowy nowocześnieści i późnej nowocześnieści* (2007).

Członek Stowarzyszenia Pisarzy Polskich i polskiego oddziału PEN-Clubu. Laureat nagrody Fundacji Kościelskich (1990), Nagrody Literackiej Gdynia (2006), Nagrody im. Kazimierza Wyki (2007).

mgr Jarosław Zieliński

historyk, warsawianista. Autor i współautor kilkudziesięciu publikacji poświęconych Warszawie, w tym serii „Atlas dawnej architektury ulic i placów Warszawy” (wydawanej od 1996, 15 tomów), książek oraz przewodników historycznych po warszawskich dzielnicach. Autor kilkuset prac studialnych, artykułów naukowych i popularnonaukowych, felietonów, artykułów prasowych oraz kilkudziesięciu scenariuszy telewizyjnych. Współtwórca reaktywowanego miesięcznika „Stolica”.

W 2008 został nagrodzony Nagrodą Literacką m.st. Warszawy za przewodnik po Żoliborzu *Żoliborz. Przewodnik historyczny*, a także odznaką Zasłużony dla Warszawy. W 2015 został wyróżniony nagrodą m. st. Warszawy za zasługi dla stolicy.

W latach 1992 – 2012 członek Zespołu Nazewnictwa Miejskiego m.st. Warszawy.

Najważniejsze publikacje:

Latarnie warszawskie. Historia i technika, Warszawa 2007; *Neony, ulotny ornament warszawskiej nocy*, Warszawa 2010; *Pałac Kultury i Nauki*, Warszawa 2012; *Realizm socjalistyczny w Warszawie. Urbanistyka i architektura (1949–1956)*, Warszawa 2009; *Żoliborz. Przewodnik historyczny (z Tomaszem Pawłowskim)*, Warszawa 2008; *Bielany. Przewodnik historyczny*, Warszawa 2015; *Ulica Bednarska*, Warszawa 1997; *Ulica Nowy Świat*, Warszawa 1998.